

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2018-2024

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Komunikacja kliniczna z pacjentem
Kod przedmiotu/ modułu*	KK/D
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Kierunek studiów	lekarski
Poziom kształcenia	jednolite studia magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne i niestacjonarne
Rok i semestr studiów	II rok; semestr 4
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy
Koordynator	Dr Joanna B. Hałaj
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Dr Joanna B. Hałaj

* - zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
				15				1

1.3. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/ modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Otwartość i gotowość do kształcenia się z zakresu umiejętności i technik komunikacji klinicznej

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

1.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Celem przedmiotu jest uzupełnienie zajęć z psychologii lekarskiej o szczegółowe techniki dotyczące komunikacji klinicznej z pacjentem oraz osobami bliskimi pacjenta, uwzględniające specyfikę kontekstu pracy;
C2	Rozwinięcie umiejętności wglądu i poznanie swoich mocnych i słabych stron w obszarze komunikacji klinicznej;
C3	Zdobycie i ćwiczenie konkretnych umiejętności w obszarze komunikacji klinicznej z wykorzystaniem technik audio-wizualnych.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (*WYPEŁNIA KOORDYNATOR*)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Student potrafi komunikować się z pacjentem biorąc pod uwagę subiektywne oczekiwania i potrzeby pacjenta, przekazać informacje o przebiegu, ryzyku podjętej terapii i rokowań choremu i rodzinie.	D.U1 D.U7
EK_02	Potrafi w procesie leczenia nawiązać relację z pacjentem opartą na atmosferze zaufania i empatii, stosuje w podstawowym stopniu psychologiczne interwencje motywujące i wspierające. Udziela porady w kwestii przestrzegania zaleceń terapeutycznych i prozdrowotnego trybu życia.	D.U4 D.U10
EK_03	Zna rolę stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz rozpoznaje mechanizmy radzenia sobie ze stresem własnym, zespołu i pacjenta.	D.W10

1.3. TREŚCI PROGRAMOWE (*wypełnia koordynator*)

- A. Problematyka wykładu (nie dotyczy)
- B. Problematyka seminariów:

Treści merytoryczne

1. Strukturalizacja wywiadu klinicznego z punktu widzenia techniki zadawania pytań i słuchania.
2. Komunikacja niewerbalna jako narzędzie diagnostyczne i terapeutyczne w rękach lekarza.
3. Reprezentacja poznawcza choroby - język przekazu werbalnego - jak zrozumieć zasady poznawczego interpretowania rzeczywistości przez pacjenta.
4. Jak zmotywować pacjenta do zmiany stylu życia - elementy dialogu motywującego - wykorzystanie przenośni w komunikacji z pacjentem.
5. Umiejętność obserwacji pacjenta - błędy, ryzyko i korzyści wynikające z profilowania behawioralnego pacjenta.
6. Humor w komunikacji klinicznej jako narzędzie budowania zmiany zachowania pacjenta.
7. Komunikacja horyzontalna i pozioma w systemie opieki zdrowotnej - pułapki alienacji zawodowej.
8. Rola pierwszego wrażenia w komunikacji - świadomość procesów nieświadomych w komunikacji z pacjentem.
9. Manipulacja jako narzędzie kreowania zachowań prozdrowotnych - jak motywować pacjentów do zmian stylu życia.
10. Jak uczyć pacjenta radzić sobie ze stresem.
11. Komunikacja z pacjentem w „e-świecie”. Dobre praktyki kliniczne.
12. Jak rozmawiać o świadomej zgodzie - uwarunkowania psychologiczne, sytuacyjne, społeczne, kulturowe.
13. Przekazywanie informacji rodzinie i osobom upoważnionym.
14. Osobowościowe uwarunkowania zachowań lekarzy w sytuacjach trudnych - wgląd i autorefleksja jako warunek skutecznej komunikacji klinicznej.

1.4. METODY DYDAKTYCZNE

Seminaria: Analiza tekstów z dyskusją/ metoda projektów(praca w grupach/rozwiązywanie zadań/ dyskusja) analiza materiałów audio-wizualnych dotyczących komunikacji pacjenta z lekarzem; rejestracja audio-wizualna ćwiczeń i ich analiza;

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Kolokwium, projekt	Sem.
EK_02	Kolokwium, projekt	Sem.
EK_03	Kolokwium, projekt	Sem.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Seminaria:

1. Projekt
2. Zaliczenia pisemne
3. Pełna obecność na zajęciach

Zakres ocen: 2,0 – 5,0

Ocena wiedzy:

Kolokwium pisemne

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100%

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92%

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84%

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76%

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68%

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	10
SUMA GODZIN	26
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU (nie dotyczy)

wymiar godzinowy	
------------------	--

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Król-Fijewska, M. (2005). Stanowczo, łagodnie, bez lęku. Warszawa: Wydawnictwo W.A.B.
2. Leathers, D.G. (2009). Komunikacja niewerbalna. Warszawa: Wydawnictwo PWN.
3. McKay, M., Davis, M. i Fanning, P. (2001). Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca:

Nęcki, Z. (2000). Komunikacja interpersonalna. Kraków: Antykwa.

1. Knapp, M.L. i Hall, J.A. (2000). Komunikacja niewerbalna w interakcjach międzyludzkich. Wrocław: Astrum.
2. Gordon, T i Burch, N. (2001). Jak dobrze żyć z ludźmi. Warszawa: Wydawnictwo PAX.
3. Morreale S.P., Spiltzberg B.H., Barge J.K. (2008) Komunikacja między ludźmi, PWN
4. Stewart, J. (2003) Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Warszawa, PWN
5. Materiały własne prowadzącego

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej